

ТРАНСФОРМАЦІЯ ПОВЕДІНКИ УЧАСНИКІВ ОСВІТНЬОГО ПРОЦЕСУ ПРИ ПРОБЛЕМНО-ОРІЄНТОВАНОМУ НАВЧАННІ

Біленький С.А., Романенко М.І., Попов А.М., Біленький О.С.

Запорізький державний медичний університет

Ключові слова: терміни «навчання» і «викладання», традиційне та проблемно-орієнтоване навчання, трансформація поведінки учасників освітнього процесу.

Традиційне навчання в нашій свідомості автоматично асоціюється, насамперед, з діяльністю викладача, тобто «навчання» в цьому розумінні ототожнюється з «викладанням». Разом з тим цілком очевидно, що це не одне і те ж: викладання – це передача знань і досвіду, а навчання – це їх сприйняття, тобто це ті зміни, які відбуваються в кожному, хто навчається, в результаті багатопланової взаємодії з викладачем та іншими учасниками цього процесу. На практиці далеко не завжди відбувається так, щоб студент повністю сприйняв те, що дає йому викладач. Існує природний розрив між тим, чого хотів досягти викладач, та тим, що отримав студент. Коли ж навчання стосується складних багатопланових проблем, спрямованих на формування певного ставлення до різних сторін життя і вироблення раціональної поведінки, то розрив між викладанням і навчанням є досить значним. Більш того, в сучасній школі спостерігається тенденція до його постійного зростання, котра обумовлена тим, що життя – це дійсність, що стрімко змінюється, з безліччю невизначеностей, які суттєво впливають на ефективність процесу навчання

Головна відмінність проблемно-орієнтованого навчання від традиційного – це принципова зміна самої суті і характеру освітнього процесу. Традиційне навчання орієнтоване на вивчення «чогось», а проблемно-орієнтоване дозволяє навчитись «чомусь». У сучасному інформаційному суспільстві набір готових знань сам по собі не є чільним за значенням. Провідним аспектом стає те, які додаткові можливості в реальному житті відкриваються перед кожним, хто чому-небудь навчився. Цілком очевидно, що сучасний навчальний процес повинен бути орієнтований не стільки на передачу знань тим, хто навчається, і розвиток у них навичок, а на формування певного ставлення та раціонального алгоритму поведінки у будь-якій конкретній ситуації.

Проблемно-орієнтоване навчання передбачає трансформацію власне поведінки учасників освітнього процесу, формування нових взаємовідносин між викладачем і тими, хто навчається, він є досить ефективним виховним інструментом, оскільки сприяє формуванню самостійної і відповідальної особистості.

В традиційній освіті погляд в основному звернений у минуле і суть його полягає в тому, щоб визначити причинно-наслідкові зв'язки між фактами, які надаються викладачем, а потім засвоїти це у вигляді якоїсь теоретичної моделі.

Однак набагато важливішим є результат, орієнтований у майбутнє. Саме тому дуже часто в процесі роботи з кожним кейсом студенти усвідомлюють, що теорії і моделі, які надаються викладачем, не завжди будуть «працювати» в їх повсякденному житті. Тому вони починають уважно вивчати конкретну ситуацію, всебічно аналізувати її, ставлять цілі і намагаються передбачати можливі наслідки своїх рішень і дій, тобто відбувається реальне навчання, орієнтоване на майбутнє, формуються ті самі соціально значущі компетенції, без яких фахівець ХХІ століття не зможе досить швидко і оптимально адаптуватися до соціально-економічних реалій життя.

УДК: 005.218:615.2/4:355.72(477)

ОПТИМІЗАЦІЯ МЕДИЧНОГО ПОСТАЧАННЯ В ЗБРОЙНИХ СИЛАХ УКРАЇНИ ШЛЯХОМ ВИКОРИСТАННЯ СУЧАСНИХ ІНФОРМАЦІЙНИХ ЛОГІСТИЧНИХ СИСТЕМ

Білоус М.В.¹, Рижов О.А.¹, Шматенко О.П.²

¹*Запорізький державний медичний університет, Запоріжжя*

²*Українська військово-медична академія, Київ*

Ключові слова: інформаційна система, логістика, медичне постачання, Збройні Сили України.

Світовий досвід медичного забезпечення військових під час бойових дій підтверджує, що організація оперативного доступу постраждалих до лікарських засобів і виробів медичного призначення в разі скорочує санітарні втрати і сприяє запобіганню небезпечних ускладнень життю і здоров'ю поранених. Тому оптимізація системи медичного постачання в Збройних Силах України (ЗСУ) є актуальною та вкрай необхідною, особливо у зв'язку з останніми подіями на сході України. Адже Збройні Сили України є частиною сектору безпеки і оборони держави, діяльність якого спрямована на захист національних інтересів від зовнішніх і внутрішніх загроз національній безпеці України.

Сучасний етап розвитку ЗСУ вимагає реформування з метою досягнення оперативної і технічної сумісності зі збройними силами держав-членів НАТО. Планування і виконання військових операцій повинно бути на основі концепції логістичного управління. На сьогодні постала необхідність у планомірному переході до нової системи логістичного забезпечення ЗСУ відповідно до стандартів НАТО.

Разом з цим, наявна система медичного постачання ЗСУ також суттєво відстає за своєю структурною організацією, технічним забезпеченням та не відповідає потребам сучасності. Зараз логістика у системі медичного постачання у ЗСУ потребує формування системного погляду на логістику та одного з напрямів керування підприємством – SCM (SupplyChainManagement – Система управління ланцюгами поставок). Необхідною вимогою для успішного функціонування логістичного управління медичним постачанням у ЗСУ є